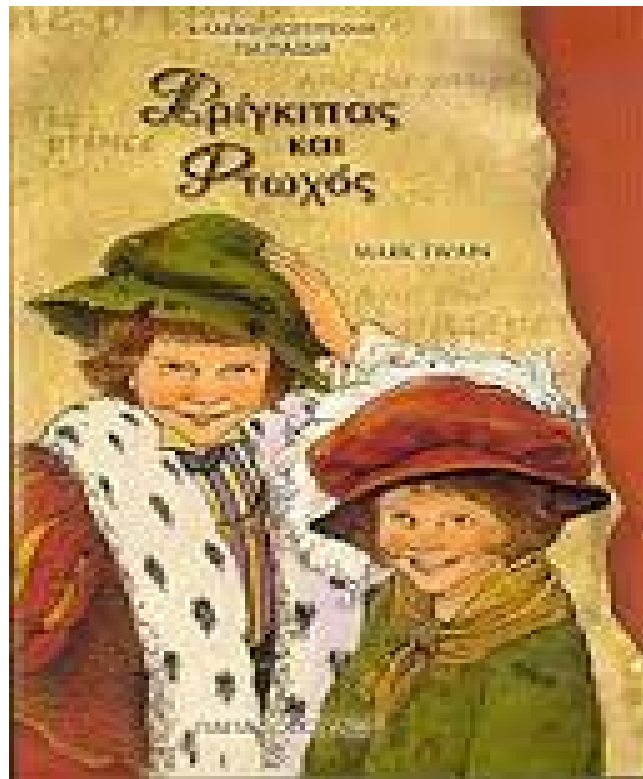

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Έλενα Γκογκιάν
Τάξη Α1
4^ο γυμνάσιο Χαριλάου

<<ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΟΣ>>

ΜΑΡΚ ΤΟΥΕΙΝ

Εργασία που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της
Νεοελληνικής Γλώσσας
Σχολικό έτος:2014-2015

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ναουμίδου Μαρία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	Σελ3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	Σελ4

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	Σελ4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	Σελ5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	Σελ5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	Σελ6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	Σελ6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	Σελ7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	Σελ7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9	Σελ7-8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10	Σελ8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11	Σελ8-9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12	Σελ9-10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13	Σελ10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14	Σελ10-11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15	Σελ11-12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16	Σελ12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17	Σελ12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18	Σελ12-13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19.....	Σελ13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20	Σελ13-14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21	Σελ14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22	Σελ14-15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23	Σελ15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24.....	Σελ15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25	Σελ15-16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26	Σελ16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27	Σελ16-17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28	Σελ17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29	Σελ17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30	Σελ18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31	Σελ18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32	Σελ19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33	Σελ19
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	Σελ20
ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.....	Σελ20
ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ.....	Σελ21-22-23
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ.....	Σελ24
ΚΡΙΤΙΚΗ.....	Σελ25

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εργασία μου στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας έχει θέμα την περίληψη ενός λογοτεχνικού βιβλίου <<Πρίγκιπας και φτωχός>> του Μαρκ

Τουέιν. Ήταν μια ωραία ιδέα της
καθηγήτριας Ναομίδου Μαρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΥ

Στο Λονδίνο κατά τον 16^ο αιώνα δύο αγόρια γεννήθηκαν την ίδια ημέρα στην Αγγλία. Η οικογένεια Κάντυ μια φτωχή οικογένεια, που δεν ήθελε παιδιά και η οικογένεια Τυδór μια πλούσια οικογένεια που λαχταρούσε ένα παιδί. Το παιδί αυτό το ήθελε και ολόκληρη η Αγγλία που μιλούσε μόνο για το νεογέννητο τον Εδουάρδο Τυδór, πρίγκιπα της Ουαλίας ο οποίος ήταν τυλιγμένος σε μετάξια και σατέν. Για το άλλο μωρό όμως τον Τομ Κάντυ, το τυλιγμένο σε κουρέλια δεν μιλούσε κανείς, μόνο η οικογένεια του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΟΜ

Το Λονδίνο ήταν χιλίων πεντακοσίων ετών και ήταν μεγάλη πόλη. Είχε εκατό χιλιάδες κατοίκους. Στην περιοχή όπου ζούσε ο Τομ Κάντυ, κοντά στη γέφυρα του Λονδίνου οι δρόμοι ήταν πολύ στενοί και βρόμικοι. Το σπίτι όπου ζούσε η οικογένεια του Τομ ήταν μικρό, ερειπωμένο και σαθρό. Αυτός ζούσε με τους γονείς του, την γιαγιά του και της δύο τους αδελφές την Μπετ και την Ναν. Οι αδελφές και η μητέρα του ήταν αμόρφωτες. Ο πατέρας και η γιαγιά ήταν δύο τέρατα. Συνέχεια ήταν μεθυσμένοι. Ο Τζων Κάντυ ήταν κλέφτης, η μητέρα του ζητιάνα. Ο πατήρ Άντριου κρυφά δίδασκε στον Τομ γραφή και ανάγνωση. Όλοι στην αυλή των Εντοσθίων ήταν συνηθισμένοι στα μεθύσια, στις φασαρίες και στους καβγάδες. Ωστόσο ο Τομ δεν ήξερε ότι αυτό δεν ήταν σωστό. Όταν το βράδυ γύριζε στο σπίτι με άδεια χέρια ήξερε ότι ο πατέρας και η γιαγιά θα τον έβριζαν και θα τον χτυπούσαν. Και η μητέρα του περνούσε δύσκολα γιατί ο άνδρας της την έδερνε άγρια. Τα καλοκαίρια πολλές ώρες περνούσε στον πατρός Άντριου, ακούγοντας τα παλιά μαγευτικά παραμύθια. Το βράδυ ξεδίπλωνε τη φαντασία του. Ήθελε να δει αληθινό πρίγκιπα. Διάβαζε πολλά βιβλία, και ήξερε πάρα πολλά πράγματα. Μεγάλοι άνθρωποι πήγαιναν στον Τομ για να τους λύσει τα προβλήματα τους. Η επιθυμία να δει έναν πρίγκιπα μεγάλωνε μέσα του μέρα με τη μέρα. Έγινε το μοναδικό πάθος της ζωής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

Ο Τομ την άλλη μέρα καθώς περιπλανιόταν δεν είχε καταλάβει ότι είχε απομακρυνθεί από το σπίτι του. Έφτασε σε έναν δρόμο όπου ήταν τα παλάτια των πλουσίων ευγενών μήπως και έβλεπε κανέναν πρίγκιπα. Παρατηρώντας τα έφτασε σε ένα πολύ πιο εντυπωσιακό και μεγαλόπρεπο ανάκτορο ενός βασιλιά. Γεμάτος χαρά ήθελε να πάει πιο κοντά για να δει καλύτερα τον πρίγκιπα όπου τον παρακολουθούσε αλλά ένας στρατιώτης που βρισκόταν εκεί τον πέταξε μέσα στο πλήθος και τον κορόιδευαν. Αυτός φώναξε στον στρατιώτη και πήρε τον Τομ στο παλάτι. Οι υπηρέτες του έστρωσαν τραπέζι και αυτός είπε ότι θα ήθελε πάρα πολύ να διασκεδάσει σαν τον Τομ και έτσι πρότεινε για πλάκα να ανταλλάξουν για λίγο τα ρούχα τους και είδαν ότι έμοιαζαν έτσι ο πρίγκιπας πήγε στον στρατιώτη που κακομεταχειρίστηκε τον Τομ αλλά αυτός δεν τον γνώρισε και τον χτύπησε. Όλοι γελούσαν και τον κορόιδευαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΑΡΧΙΖΟΥΝ

Μετά το κυνηγητό και τις κοροϊδίες που δέχτηκε ο Εδουάρδος Τυδώρ είχα χαθεί. Καθώς προχωρούσε αναγνώρισε μια εκκλησία όπου ο πατέρας του το έκανε σπίτι των φτωχών και πίστευε ότι εκεί θα τον σέβονταν αλλά μάλλον έκανε λάθος γιατί και εκεί τα παιδιά τον κορόιδευαν και τον χτυπούσαν γιατί δεν πίστευαν ότι είναι ο πρίγκιπας της Ουαλίας φορώντας αυτά τα κουρέλια και έτσι συνέχισε να περιπλανιέται. Πίστευε ότι εάν πήγαινε στους γονείς του Τομ αυτοί θα τον πάνε στους γονείς του αλλά ο πατέρας του Τομ δεν τον άκουγε και μαζί με την γιαγιά Κάντυ τις συνηθισμένες βρισιές και ξυλοδαρμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο ΤΟΜ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Ο Τομ Κάντυ όταν έμεινε στο παλάτι θαύμαζε τα βασιλικά ρούχα που φορούσε και έπειτα από κάποιες ώρες αναρωτιόταν που ήταν ο πρίγκιπας και φοβόταν μήπως τον έπιαναν και τον πήγαιναν στον βασιλιά. Έπειτα από μια επίσκεψη που δέχτηκε αποκάλυψε ότι δεν

είναι ο αληθινός πρίγκιπας, το νέο διαδόθηκε σε όλο το παλάτι και ο πατέρας του Εδουάρδου το άκουσε και τον φώναξε να του μιλήσει. Πίστευε ότι ο υποτιθέμενος γιός του τρελάθηκε. Μετά τη συζήτηση τους ο βασιλιάς αποφάσισε να κηρύξει τον Τομ βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 Ο ΤΟΜ ΔΕΧΕΤΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ

Ο Τομ αργότερα οδηγήθηκε στην κεντρική αίθουσα μαζί και ο θείος του Εδουάρδου ο λόρδος Χέρτφορντ. Ο Σεντ Τζων ένας άλλος λόρδος που βρισκόταν εκεί είχε φέρει κάποιες οδηγίες από τον βασιλιά για τον Τομ για το πώς πρέπει να συμπεριφέρεται και ότι θα πρέπει να σταματήσει για λίγο καιρό να διαβάζει μέχρι να γίνει καλά. Αφού τελείωσε με τις οδηγίες εκείνη τη στιγμή μπήκαν μέσα η λαίδη Ελισάβετ και η λαίδη Τζέιν Γκρέν όπου πήγαν να επισκεφτούν τον Τομ. Μετά τη συζήτηση τους τα δύο κορίτσια έφυγαν και ο Τομ πήγε να ξεκουραστεί και έτσι άφησε τον λόρδο Χέρτφορντ και τον λόρδο Σεντ Τζων. Αυτοί συζητούσαν για τον πρίγκιπα το τι θα κάνει όταν θα γίνει ο βασιλιάς και για το εάν όντως δεν είναι ο αληθινός πρίγκιπας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΤΟΥ

Κατά το μεσημέρι οδήγησαν τον Τομ σ' ένα ευρύχωρο διαμέρισμα όπου ήταν το τραπέζι στρωμένο για να φάει. Πάρα πολλοί υπηρέτες όπου βρίσκονταν εκεί βοηθούσαν τον Τομ στο δείπνο. Στην αρχή οι συμπεριφορά του Τομ δεν τους φαινόταν φυσιολογική αλλά όταν θυμήθηκαν πως είχε πρόβλημα τότε δεν τους πείραζε ότι παράξενα πράγματα και αν έκανε. Μάλιστα τους έφερε πολλές φορές σε δύσκολη θέση ζητώντας τους συγγνώμη και πήγε στο δωμάτιο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ

Ο Ερρήκος, ο βασιλιάς ξύπνησε ανήσυχα από ένα όνειρο. Εκείνη την ώρα ήρθαν σε αυτόν ο λόρδος Καγκελάριος και ο λόρδος Χέρτφορντ για να του φέρουν ευχάριστα νέα. Ο δούκας Νόρφολκ καταδικάστηκε σε αποκεφαλισμό. Για να γίνει όμως αυτό, χρειαζόταν η Μεγάλη Σφραγίδα την οποία είχε ο Εδουάρδος. Ο Χέρτφορντ έτρεξε να την φέρει αλλά ο Τομ που είχε πάρει τη θέση του Εδουάρδου, δεν γνώριζε τίποτα. Μαθαίνοντας τα νέα ο βασιλιάς Ερρήκος έπεσε σε θλίψη και έδιωξε απ' το δωμάτιο του τον λόρδο Καγκελάριο λέγοντας του να μην ξανάρθει αν δε φέρει το κεφάλι του Νόρφολκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΠΟΜΠΗ Η ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Στις εννέα το βράδυ όλο το παλάτι ήταν έτοιμο να υποδεχτεί τον Πρίγκιπα της Ουαλίας, Εδουάρδο. Ο τόπος ήταν γεμάτος από καλοντυμένο κόσμο. Όλα ήταν στολισμένα εξαιρετικά. Οι σάλπιγγες ηχούσαν ασταμάτητα για να καλωσορίσουν τον πρίγκιπα, στου οποίου τη θέση εμφανίστηκε ο Τομ, μαθημένος στα κουρέλια και στη φτώχεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

Ο Εδουάρδος έλεγε στον Τζων Κάντυ ότι είναι ο αληθινός πρίγκιπας όμως αυτός δεν τον πίστευε. Καθώς τον πήγαινε σπίτι στο δρόμο συνέχεια τον χτυπούσε γιατί δεν μάζεψε χρήματα. Ο Εδουάρδος συνέχιζε να επιμένει ότι είναι ο πρίγκιπας της Ουαλίας για αυτό και η γιαγιά και ο πατέρας του Τομ συνέχιζαν να τον κοροϊδεύουν και να τον χτυπούν όμως η μητέρα και οι αδελφές εκλιπαρούσαν να τον αφήσουν. Αυτός είδε ότι όντως ο πατέρας και η γιαγιά ήταν δύο τέρατα, μα η μητέρα και οι αδελφές ήταν πολύ καλές. Πίστευε ότι το παιδί της έχασε τα λογικά του, για αυτό το λόγο στεναχωριόταν πολύ. Τα ζιμερόματα ο πρίγκιπας άρχισε να παραμιλάει νομίζοντας ότι είδε ένα κακό όνειρο ότι άλλαξε θέση με το φτωχό παιδί αλλά όταν ξύπνησε είδε ότι δεν ήταν όνειρο. Το πρωί ο Κάντυ και οι οικογένεια του άρχισαν να τρέχουν για να σωθούν γιατί την προηγούμενη μέρα ο Τζων χτύπησε άσχημα τον πατήρ Άντριου και αυτός τους κυνηγούσε. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι με πολύ κόσμο οι οποίοι τραγουδούσαν, χόρευαν και έπιναν. Ο Εδουάρδος βρήκε την ευκαιρία να το σκάσει από τους γονείς του και αποφάσισε να καταγγείλει τον Τομ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΣΤΟ ΓΚΙΛΝΤΧΟΛ

Η βασιλική λέμβος περιστοιχισμένη από το λαμπρό στόλο της, κατέβαινε ανάμεσα από πλήθος φωτισμένες βάρκες. Όλα αυτά για τον Τομ ήταν θαύμα απερίγραπτο. Ο Τομ και οι μικρές του κυρίες έγιναν δεκτοί με κάθε επισημότητα από το λόρδο δήμαρχο. Όλος ο κόσμος και όλοι οι επίσημοι μαζεύτηκαν γύρω από τον πρίγκιπα και γλεντούσαν όλο το βράδυ. Εκεί που το γλέντι συνεχιζόταν φάνηκε μέσα στο πλήθος ο αληθινός πρίγκιπας ο Εδουάρδος και κατήγγειλε τον Τομ και έκανε φασαρία για να γίνει δεκτός στις πύλες του Γκιλντχολ και συνέχιζε να λέει ότι αυτός είναι ο πρίγκιπας. Ο κόσμος μαζεύτηκε γύρω του κοροϊδεύοντας τον. Τότε ένας άντρας μάλλον στρατιώτης τον υπερασπίστηκε και με το ξίφος του τους πολέμησε. Ένας αγγελιοφόρος ήρθε φέρνοντας άσχημα νέα ότι ο βασιλιάς πέθανε. Τότε εκείνος ο άντρας πήρε τον Εδουάρδο και απομακρυνθήκανε. Όλοι μόλις έμαθαν τα νέα έγειραν τα κεφάλια τους, γονάτισαν και κήρυξαν τον Τομ βασιλιά. Αυτός τώρα έδωσε διαταγή να μην θανατωθεί ο δούκας του Νόρφολκ και έτσι έπρεπε να γίνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΟΥ

Μόλις ο Μάιλς Χέντον και ο πρίγκιπας απομακρύνθηκαν από τον όχλο πήγαν προς το ποτάμι . Σε κάποια στιγμή έφτασαν στην Γέφυρα του Λονδίνου, εκεί υπήρχε πολλοί κόσμος και όλοι μιλούσαν για το βασιλιά που πέθανε . ο Εδουάρδος έμαθε για τον πατέρα του και στεναχωρήθηκε πάρα πολύ . Η γέφυρα έμοιαζε με κλειστή πολιτεία. Το κατάλυμα του Χέντον ήταν στο μικρό πανδοχείο της γέφυρας . Καθώς πήγαιναν να μπουν στο σπίτι του μια τραχιά φωνή ακούστηκε . ήταν ο πατέρας του Τομ όπου φώναζε στον Εδουάρδο και τον έβριζε αλλά χάρις τον Χέντον ο Τζων Κάντνυ χάθηκε μέσα στο πλήθος . Μόλις μπήκαν στο σπίτι του ο Εδουάρδος ξάπλωσε να κοιμηθεί για λίγο όσο το φαγητό ετοιμαζόταν .όταν ξύπνησε ο πρίγκιπας συμπεριφερόταν σαν βασιλιάς και έκατσαν να φάνε οι δυο τους και συζητούσαν . Αυτός αποφάσισε να τον φροντίζει και να τον προσέχει και του είπε για τη ζωή του ότι είχε άλλα δύο αδέρφια , η μητέρα του πέθανε όταν ήταν μικρός και τον πατέρα του έχει να τον δει εδώ και επτά χρόνια από τότε που μπήκε άδικα φυλακή . Ο Εδουάρδος επειδή

είδε ότι αυτός τον βοήθησε πάρα πολύ το είπε πως θα κάνει ότι του ζητήσει έτσι αυτός ζήτησε εκείνος και οι κληρονόμοι να μπορούν για πάντα να κάθονται μπροστά στη μεγαλειότητα της Αγγλίας .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

Όταν ήταν στο σπίτι του Χέντον το βράδυ ο βασιλιάς του ζήτησε να του τα βγάλει αυτά τα κουρέλια και μετά ξάπλωσε στο κρεβάτι για να κοιμηθεί. Αυτός πήρε ένα κορδόνι για να πάρει μέτρα διότι έπρεπε να του φτιάξει καινούρια ρούχα. Όταν τελείωσε πήγε να ξυπνήσει τον Εδουάρδο για να του τα φορέσει αλλά όταν τράβηξε το πάπλωμα ξαφνιάστηκε που δεν τον βρήκε εκεί. Τότε ένας υπηρέτης μπήκε μέσα με το πρόγευμα. Αυτός γεμάτος ταραχή τον ρώτησε που πήγε το παιδί και αυτός είπε ότι ήρθε ένας νεαρός και του είπε ότι εσύ τον φωνάζεις. Ο νεαρός δεν ήταν μόνος ήταν μαζί με έναν άνδρα και ο Χέντον υποψιάστηκε πως ήταν ο Τζων Κάντου έτσι βγήκε να βρει τον Εδουάρδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΕΘΑΝΕ-ΖΙΤΩ Ο

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ο Τομ ξύπνησε από βαρύ ύπνο, νομίζοντας ότι η ιστορία με την βασιλεία του ήταν ένα όνειρο ,μέχρι που του μίλησε ένας υπηρέτης του .Κατάλαβε ότι δεν ήταν όνειρο και κοιμήθηκε ξανά .Είδε τότε και άλλο όνειρο με την οικογένεια του, αλλά αυτή τη φορά τον ξύπνησε ένας λόρδος για να τον ετοιμάσει ο όμιλος, να τον ντύσει .Η τελετή αυτή του ντυσίματος ήταν πολύ κουραστική για τον Τομ. Μετά το ντύσιμο ακολούθησε το πρόγευμα και ύστερα, τον οδήγησαν στην αίθουσα του θρόνου, όπου άρχισε να διεκπεραιώνει τις κρατικές υποθέσεις. Εκεί ήταν και ο <<Θεός του>> για να τον συμβουλευεί. Μίλησαν για διάφορα θέματα, όπως την κηδεία του βασιλιά και τα έξοδα του Οίκου. Αφού τελείωσε η συζήτηση ο Τομ έκανε διάλυμα .Τότε τον επισκέφτηκε ένα αγόρι, ο Χάμφρευ Μάρλοου ο ‘αποδιοπομπαίος μικρός’ του .Ήρθε να ζητήσει από τον βασιλιά να μην τον διώξει, παρόλο που ίσως πλέον να μην τον χρειαζόταν πια, αφού έγινε βασιλιάς. Η δουλειά του Χάμφρευ ήταν να τιμωρείται στη θέση του βασιλιά όταν αυτός αποτύγχανε στα μαθήματά του. Ο Τομ τον λυπήθηκε .Κατάλαβε επίσης ότι ο Χάμφρευ θα του ήταν χρήσιμος

γιατί θα του 'δίνε τις πληροφορίες που θα χρειαζόταν για το παλάτι. Έτσι υποσχέθηκε ότι όχι μόνο δεν θα τον διώξει αλλά ότι θα του αύξανε και του μισθό. Ο Χαμφρεν έφυγε χαρούμενος και στη συνέχεια ήρθε ο Χέρτφορντ να ενημερώσει τον Τομ ότι θα έπρεπε να δειπνεί δημόσια. Τον ρώτησε και για τη Μεγάλη Σφραγίδα αλλά η προσπάθεια του ήταν μάταιη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 Ο ΤΟΜ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Ήταν η τρίτη ημέρα της βασιλείας του Τομ και ο ίδιος βρισκόταν σε μια τελετή που αισθανόταν πολύ πληκτικά. Αυτό όμως που τον άγχωνε περισσότερο ήταν το δημόσιο δείπνο, οπότε όλα τα βλέμματα θα ήταν πάνω του. Αργά το πρωί βρισκόμενος σε μια μεγάλη αίθουσα με τον κόμη του Χερτφορντ και περιμένοντας μια επίσκεψη, κατευθύνθηκε προς το παράθυρο και είδε κόσμο που έκανε φασαρία. ζήτησε να μάθει τι έγινε και αφότου του είπαν ότι ο όχλος αυτός ακολουθούσε έναν άνδρα, μια γυναίκα κι ένα κορίτσι που τους πήγαιναν για εκτέλεση για διάφορα εγκλήματα, διέταξε να φέρουν τον άνδρα. Μετά από πολλές ερωτήσεις που έκανε στον άνδρα, οι ευγενείς που βρίσκονταν στο παλάτι αρχίσαν να θαυμάζουν την ευφυΐα και το πνεύμα που είχε ο Τομ. Ο αέρας γέμισε με επευφημίες. Ο Τομ ζήτησε να του φέρουν την γυναίκα με το κορίτσι, οι οποίες κατηγορούνται ότι πουληθήκαν στον διάβολο και προκάλεσαν θύελλα που προκάλεσαν ζημιές σε ανθρώπους και σε αυτή τη περίπτωση, Ο Τομ έδειξε συμπόνια. Οι απόψεις του ήταν πρωτότυπες χειρίζονταν τέτοια θέματα πολύ σωστά και όλοι νόμιζαν ότι ο βασιλιάς έκανε μεγάλη πρόοδο προς τη διανοητική υγεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ ΣΤΟ ΤΕΙΤ

Είχε έρθει η ώρα για το πρώτο δημόσιο δείπνο στο Τειτ. Ο Τομ δεν ένιωθε πια τρόμο αλλά μία ελαφριά απλώς ανησυχία. Μετά τις εμπειρίες του πρωινού που είχε λίγο νωρίτερα, είχε αποκτήσει αυτοπεποίθηση. Άρχισε να τα συνηθίσει όλα αυτά και το δείπνο είχε απόλυτη επιτυχία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

ΦΟΥ-ΦΟΥ Ο ΠΡΩΤΟΣ

Ο Τζων Κάντυ για ακόμη μία φορά ταπείνωσε τον Εδουάρδο τον υποτιθέμενο γιό του. Τον αποκαλούσε συνεχώς τρελό μπροστά στους συντρόφους του, ανθρώπους με κακή φήμη, μέλη διαφόρων συμμοριών. Όταν ο Εδουάρδος προσπάθησε να πει ότι είναι ο βασιλιάς της Αγγλίας, κανένας δεν τον πίστευε. Αντιθέτως τον έντυσαν με διάφορα ρούχα για να τον κοροϊδέψουν και του έβαλαν τον τίτλο Φου-φου ο πρώτος. Δάκρια προπής και οργής γέμισαν τα μάτια του μικρού μονάρχη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΗΤΕΣ

Η συμμορία των απατεώνων σηκώθηκε για να φύγει, ο καθένας ξεκίνησε για τις δουλειές του. Ο Εδουάρδος έμεινε με τον Χιούγκο, ο οποίος μετά από αρκετή ώρα του ζήτησε να ζητιανέψουν. Είχε στήσει ολόκληρο κόλπο για να ξεγελάσει έναν αγαθό ξένο και να του πάρει όσα είχε. Ο Εδουάρδος όμως την ώρα που ο Χιούγκο παρίστανε τον άρρωστο είπε όλοι την αλήθεια στον αγαθό αυτό περαστικό. Ο ξένος θύμωσε και άρχισε να κυνηγάει τον Χιούγκο που τράπηκε σε φυγή. Ο Εδουάρδος βρήκε την ευκαιρία και το έσκασε επιτέλους από όλους αυτούς τους εγκληματίες. Τώρα πια ήταν μόνος. Πεινούσε, κρύωνε και νύσταζε. Έψαχνε μέρος για να κοιμηθεί την νύχτα. Παρά την κούραση ένιωθε ευτυχισμένος που είχε γλυτώσει από τους ανθρώπους αυτούς που τον κακομεταχειρίστηκαν. Βρήκε έναν στάβλο μετά από αρκετή ώρα και εκεί πέρασε τη νύχτα του. Είχε για συντροφιά ένα μικρό μοσχαρακι. Ήταν πια ο μονός του φίλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΜΕ ΤΟΥ ΧΟΡΙΚΟΥΣ

Όταν ξύπνησε ο βασιλιάς ,μήκαν στο στάβλο δυο κοριτσάκια. Τα κορίτσια τον κοίταξαν με περιέργεια και τον σχολίαζαν. Αφού του έκαναν μερικές ερωτήσεις έμαθαν ότι αυτός είναι όντως ο βασιλιάς. Ήταν οι μοναδικές που τον πίστεψαν και δεν τον έκριναν. Τον πήγαν γρηγορά στο σπίτι τους για να τον δώσουν κάτι να φάϊ. Η μητέρα των κοριτσιών δέχτηκε ευγενικά τον βασιλιά αλλά ήταν δύσπιστη. Κοιτούσε με καχυποψία τον Εδουάρδο και τον έκανε ερωτήσεις για να μάθει την αλιεία. Ο κόπος της ήταν μάταιος. Άρχισε λοιπόν να του αναθέτη διάφορες δουλειές στο σπίτι αλλά αυτός τα εξετέλεσε με μέτρια αποτελέσματα. Η τελευταία δουλειά του ήταν να πάει να πήξη κάτι γάτες

και εκεί που ήταν έτοιμος να αρνηθεί είδε να πλησιάζουν την πόρτα ο Τζων Καντυ με τον Χιουγκο. Πηρέ λοιπόν γρήγορα το καλάθι με της γάτες και βγήκε από την πίσω πόρτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ

Ο Εδουάρδος με το που βγήκε από το σπίτι με της γάτες άρχισε να τρέχει μέσα στο δάσος, πήγαινε όλο και πιο βαθιά. Άρχισε να σκοτεινιάζει και ο φόβος τον είχε κατακλύσει για ακόμη μια φορά ώσπου είδε μια καλύβα μπροστά του, στην οποία έμενε ένας ερημίτης. Ο ερημίτης τον καλωσόρισε αλλά μετά από λίγο ο βασιλιάς κατάλαβε ότι ήταν τρελός γιατί ο ίδιος νόμιζε ότι ήταν αρχάγγελος. Μετά από την κουβέντα που είχαν ο Εδουάρδος πήγε για ύπνο και ενώ κοιμόταν αυτός συνειδητοποίησε ότι αφού είναι ο βασιλιάς της Αγγλίας άρα ο πατέρας του και πρώην βασιλιάς της Αγκάλιας ήταν ο Ερρίκος. Αμέσως άλλαξε η όψη του. Ήθελε να πάρει εκδίκηση γιατί κατηγορούσε τον Ερρίκο που τελικά δεν μπόρεσε να γίνει πάπας. Έτσι έδεσε τον βασιλιά στον ύπνο του και ετοίμαζε τα μαχαίρια για να τον σκοτώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο ΜΑΙΛΣ ΧΕΝΤΟΝ Ο ΣΩΤΗΡΑΣ

Ο ερημίτης ήταν πάνω από τον Εδουάρδο και ετοιμαζόταν να τον σκοτώσει. Εκείνη την στιγμή χτύπησε η πόρτα. Ήταν ο Μάιλς Χέντον φίλος του Εδουάρδου. Τον έψαχνε. Μετά τα ψέματα του ερημίτη, έφυγε μαζί του στο δάσος για να τον προλάβουν, αφού αυτός είπε ψέματα ότι ο βασιλιάς είχε φύγει. Στη πραγματικότητα ο Εδουάρδος ήταν ακόμα δεμένος στο κρεβάτι. Προσπαθούσε να ξεφύγει αλλά μάταια. Τότε μήκαν στο δωμάτιο ο Τζων Κάντυ και ο Χιούγκο και τον πήραν από εκεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

ΘΥΜΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

Για ακόμη μια φορά ο βασιλιάς βρέθηκε μαζί με την συμμορία. Συνέχιζαν όλοι να τον κοροϊδεύουν ώσπου με μιας ο Χιούγκο πιάστηκε στα χεριά με τον Εδουάρδο. Ο Χιούγκο δεν είχε καμία πιθανότητα, δεν μπορούσε να συναγωνιστεί ένα χέρι που το είχαν εκπαίδευση η καλύτεροι δάσκαλοι της Ευρώπης. Μετά την νίκη αυτή του βασιλιά αυτός τον μισούσε περισσότερο και ήθελε να τον στύση πλεκτάνη. Η πρώτη του παγίδα απέτυχε και έτσι θα προσπαθούσε ξανά. Ο Σουφροχέρης (αρχηγός της συμμορίας) τους έστειλε για να κλέψουν ένα

δέμα μιας γυναίκας και αφού το είχε κλέψει ο Χιούγκο, το πέταξε στα χεριά του βασιλιά για να τον πιάσουν η αρχές και να μπει φυλακή . Ο βασιλιάς περικυκλώθηκε από εξοργισμένο κόσμο. Όλοι τον κατηγορούσαν για κλοπή, ώσπου ακούστηκε η φωνή του Μάιλς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ο Εδουάρδος οδηγήθηκε στον ειρηνοδίκη, ο οποίος έκρινε ότι ήταν ένοχος και έτσι τον καταδίκασε σε σύντομη κράτηση στις φυλακές των πολιτών, που θα κατέληγε σε δημόσιο μαστίγωμα. Ο Χέντον προσπαθούσε να τον ηρέμηση και του έλεγε να τον εμπιστευτεί .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

Καθώς ο αστυνόμος οδηγούσε τον Εδουάρδο στη φυλακή, ο Χέντον τον σταμάτησε. Του ζήτησε να αφήσει τον βασιλιά ελεύθερο για τη αλλιώς θα πει στον δικαστή ότι τον είδε που εξαπάτησε την γυναίκα στο δικαστήριο ζητώντας το γουρούνι της. Ο αστυνόμος στην αρχή μασούσε τα λογία του, προσπάθησε να δικαιολογηθεί αλλά στο τέλος συμφώνησε με την απόδραση του βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΩΝ ΧΕΝΤΟΝ

Μετά την απόδραση ο Μάιλς πήγαινε στον οίκο του μαζί με τον Εδουάρδο. Καθώς πλησίασαν, ενθουσιαζόταν ολοένα και περισσότερο που θα δει τους δικούς του μετά από έξι- επτά χρόνια. Μόλις έφτασαν στον οίκο είδαν τον Χιου, τον αδελφό του ο οποίος προς έκπληξη του Μάιλς έκανε πως δεν τον γνώριζε. Αυτός όλο περιέργεια είπε να φωνάξει και τους υπόλοιπους οι οποίοι θα τον αναγνώριζαν σίγουρα. Δυστυχώς όμως πληροφορήθηκε ότι ο πατέρας του, ο αδελφός του Άρθουρ, και οι είκοσι δύο πιστοί υπηρέτες είχαν όλοι πεθάνει. Σοκαρισμένος ζήτησε να έρθει η Ίντιθ η μνηστή του και οι υπόλοιποι υπηρέτες. Όλοι έκαναν ότι δεν τον γνώριζαν. Σε λίγο αποκαλύφθηκε ότι ο Χίου είχε κάνει γυναίκα του τη μνηστή του Μάιλς και έστησε όλοι την ιστορία αυτή με τον θάνατο του αδελφού του για να πάρει τη θέση του. Τότε ο Χίου διέταξε να πιάσουν τον Μάιλς αλλά αυτός είπε πως δεν θα πήγαινε πουθενά, γιατί εκείνος ήταν ο αφέντης του Οίκου των Χέντον και όλης της περιουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

ΑΠΟΚΗΡΥΓΜΕΝΟΣ

Ο βασιλιάς άρχισε να αναρωτιέται .Αφού είναι χαμένος εδώ και καιρό γιατί δεν τον έψαχνε; Έτσι έγραψε ένα γράμμα στον θείο και το έδωσε στον Μάιλς για να του το πάει. Αυτός σκεφτόταν τα δικά του. Πήγε να μιλήσει στην Ίντιθ για να μάθει την αλήθεια. Αυτή όμως έλεγε πως δεν τον αναγνωρίζει. Του έδωσε χρήματα και του είπε να φύγει για να σωθεί. Ο Μάιλς αρνήθηκε και εκείνη την ώρα όρμηξαν στο δωμάτιο οι υπηρέτες και πήραν τον Χέντον και τον Εδουάρδο. Τους έδεσαν και τους οδήγησαν στη φυλακή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ο Μάιλς και ο Εδουάρδος βρέθηκαν στη φυλακή όπου είχαν πολλούς συγκατατούμενους. Έμειναν εκεί μέρες και όλα κυλούσαν μονότονα. Ωστόσο έγινε κάτι διαφορετικό. Ο δεσμοφύλακας έφερε έναν γέρο στο κελί. Αυτός ο γέρος έκανε ότι δεν είχε αναγνωρίσει τον Χέντον ενώ στη πραγματικότητα τον γνώριζε. Φοβόταν τον δεσμοφύλακα. Με το που έφευγε όμως ο δεσμοφύλακας έλεγε στον Χέντον όλες τις πληροφορίες που είχε μάθει για την οικογένεια του και το πραγματικό πρόσωπο του Χίου. Ο Μάιλς παριγοριόταν από τον γέρο, τον Άντριους Μπλέικ που υπηρετούσε για πολλά χρόνια τον πατέρα του. Από την άλλη ο βασιλιάς ανησυχούσε ολοένα και περισσότερα για τη θέση του. Προσπαθούσε να καταλάβει ποιος είχε πάρει τη θέση του στο πλάτη, τι είχε γίνει. Στη διάρκεια της κράτησης του στη φυλακή γνώριζε πολύ κόσμο, και άκουγε τις ιστορίες τους. Κατάλαβε ότι ήταν ανήμπορος να κάνει κάτι. Σε μια περίπτωση, γνώριζε δύο γυναίκες που τις συμπάθησε αλλά τελικά τις έκαψαν για τις τιμωρήσουν. Ο βασιλιάς δεν θα ξεχνούσε ποτέ αυτή την εικόνα και αποφάσισε όταν ξαναπάρει την εξουσία να αλλάξει τους νόμους, να είναι πιο φιλεύσπλαχνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Η ΘΥΣΙΑ

Είχε φτάσει η ημέρα δίκης του Μάιλς. Τον καταδίκασαν σε δύο ώρες εγκλεισμό στον κύφωνα, φυλάκιση και μαστίγωμα. Καθώς τον έβγαλαν έξω για να τον μαστιγώσουν, όλοι τον κορόιδευαν. Ο Εδουάρδος ήθελε να τον υπερασπιστεί. Οι φρουροί πήγαν να τιμωρήσουν και αυτόν αλλά ο Μάιλς θυσιάσε τον εαυτό του, λέγοντας να χτυπήσουν αυτήν αντί για τον βασιλιά. Ο βασιλιάς συγκινήθηκε με αυτή την πράξη και ψιθύρισε στον Χέντον ότι τον είχε ορίσει κόμη του. Ο Μάιλς πιστεύοντας ακόμα ότι ο

Εδουάρδος είναι τρελός, Άντι να λυπηθεί χάρηκε με αυτή τη κίνηση γιατί έδειχνε τουλάχιστον αγάπη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29 ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Ο Μάιλς αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια από τον ίδιο τον βασιλιά, τον Τομ στη προκειμένη περίπτωση. Ρώτησε λοιπόν τον Εδουάρδο που να πάνε και συμφώνησαν να πάνε στο Λονδίνο, ο καθένας για το δικό του λόγο. Ήταν μια μέρα πριν την στέψη και οι δρόμοι είχαν γεμίσει κόσμο, ο οποίος χώρισε τον Εδουάρδο από τον Μάιλς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30 Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΟΜ

Ενώ ο πραγματικός βασιλιάς τριγυρνούσε χαμένος ανάμεσα σε άθλιους ανθρώπους που δεν τον σέβονταν, ο Τομ Κάντυ άρχισε να συνηθίζει τη θέση του. Είχε αποκτήσει αυτοπεποίθηση και έκανε ότι ήθελε. Άρχισε να ξεχνάει την οικογένεια του και ενώ στην αρχή περίμενε τον Εδουάρδο για να τον αντικαταστήσει, με τον καιρό άρχισε να ξεχνάει τον πραγματικό βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31 Η <<ΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ>>

Το επόμενο πρωί ο λαός της Αγγλίας είχε βγει να καλωσορίσει τον νέο βασιλιά, στην << πομπή της αναγνώρισης>>. Ο Τομ δεν μπορούσε να πιστέψει ότι όλος αυτός ο κόσμος είχε μαζευτεί για αυτόν. Ένιωθε ότι τον αγαπούσαν. Η περηφάνια τον φούσκωνε βλέποντας να τον προσκυνούν. Τα μάγουλα του άναβαν από ενθουσιασμό. Απολάμβανε τη διαδικασία και την αποδοχή του κόσμου. Ξαφνικά μέσα στο πλήθος είδε το πρόσωπο της μητέρας του, η οποία τον αναγνώρισε και έτρεξε να τον αγκαλιάσει. Ένας αξιωματικός την έσπρωξε μακριά βρίζοντας την. Την ίδια στιγμή ο Τομ είπε ότι δεν την γνωρίζει. Είχε πληγώσει την μητέρα του και ντράπηκε πολύ. Το κλεμμένο βασιλικό του αξίωμα είχε χάσει την αξία του βλέποντας το θλιμμένο πρόσωπο της μητέρας του. Ο λαός συνέχιζε να χαιρόνται αλλά ο ψευτοβασιλιάς δεν έδινε σημασία σε κανέναν. Είχε τύψεις. Το βλέμμα του έγινε σκυθρωπό. Ο λόρδος κηδεμόνας του κατάλαβε ότι κάτι πήγαινε στραβά και τον συμβούλεψε να χαμογελάσει γιατί ο κόσμος τον κοιτούσε και θα θεωρούσε τη στεναχώρια του βασιλιά ως κακό οινό. Ο Τομ όμως δεν μπορούσε να δείχνει χαρούμενος. Ο λόρδος του είπε ότι αυτή η ζητιάνα τον

αναστάτωσε, και ο Τομ του είπε ότι ήταν η μητέρα του. Ο λόρδος νόμιζε ότι ο Τομ ξανά τρελάθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΣΤΕΨΗΣ

Είχε έρθει η ημέρα της στέψης. Μετά από όλες της τυπικές τελετουργίες εμφανίστηκε ο Τομ και άρχισε η << τελετή της αναγνώρισης >>. Ο Τομ ήταν ακόμα θλιμμένος και απελπισμένος. Στο τέλος ήρθε η ώρα για την τελευταία πράξη. Ο αρχιεπίσκοπος ήταν έτοιμος να φορέσει το στέμμα στον Τομ αλλά μια μορφή διέκοψε την τελετή. Φώναζε ότι απαγορεύετε να βάλουν το στέμμα σε αυτό το κεφάλι γιατί ο βασιλιάς ήταν αυτός. Το πλήθος οργίστηκε και έπεσε πάνω του αλλά ο Τομ φώναζε ότι όντως αυτός ήταν ο αληθινός βασιλιάς. Ο λόρδος κηδεμόνας είπε ότι ο Τομ άρχισε να χάνει τα λογικά του. Ο Τομ όμως είπε την αλήθεια. Απόλυτη σιωπή επικράτησε. Ο κόσμος είχε σοκαριστεί. Μετά από λίγη ώρα όλοι είχαν ξαφνιαστεί με την ομοιότητα των δύο αγοριών. Ο λόρδος κηδεμόνας άρχισε να κάνει ερωτήσεις για να καταλάβει ποιος είναι ο πραγματικός βασιλιάς. Ο Εδουάρδος απάντησε σωστά σε όλες τις ερωτήσεις. Ο λόρδος τότε τον ρώτησε για την Μεγάλη Σφραγίδα που μόνο ο πραγματικός βασιλιάς ήξερε που βρίσκεται. Ο Εδουάρδος είπε τη θέση της Σφραγίδας αλλά αυτή δεν βρέθηκε εκεί. Τότε ο Τομ θυμήθηκε. Άρχισαν να διηγούνται την ιστορία από την αρχή, και έτσι θυμήθηκαν για την σφραγίδα. Επιτέλους λύθηκε το μυστήριο και ο Εδουάρδος αναγνωρίστηκε ως αληθινός βασιλιάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Ο Μάιλς που είχε χάσει τα ίχνη του Εδουάρδου, τον έψαχνε. Ο Εδουάρδος από την άλλη έψαχνε τον Μάιλς. Ο Μάιλς είχε πλησιάσει το παλάτι και οι φρουροί τον έπιασαν. Ήρθε τότε ένας άλλος αξιωματικός και τους διέταξε να τους αφήσουν. Μπήκαν τότε στο παλάτι. Ο Μάιλς ξαφνιάστηκε όταν είδε το πρόσωπο του βασιλιά. Ήταν όντως ο Εδουάρδος. Ο βασιλιάς τον όρισε ιπότη και λόρδο της Αγγλίας, ενώ τον Χίου τον φυλάκισε. Ο Τομ τέθηκε υπό την προστασία του βασιλιά και πήγε πίσω στην μητέρα του και στις αδελφές του για να πει τα χαρούμενα νέα. Ο πατέρας καταδικάστηκε σε θάνατο.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΤΙΜΩΡΗΘΗΚΕ ΕΤΣΙ ΟΠΩΣ ΤΟΥ ΑΞΙΖΕ. ΕΙΧΕ ΕΡΘΕΙ ΠΙΑ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.

Περίληψη

Ο πρίγκιπας Εδουάρδος, μελλοντικός βασιλιάς της Αγγλίας, ζει μέσα στον ασφυκτικό κλοιό της αυλικής εθιμοτυπίας και λαχταρά την ανέμελη ζωή των φτωχών παιδιών. Ένα φτωχόπαιδο, που μοιάζει καταπληκτικά στον Εδουάρδο, ονειρεύεται την πλούσια και φαντασμαγορική ζωή του πριγκιπόπουλου. Κάποια μέρα συναντιούνται και το πριγκιπόπουλο του ζητά για αστείο να αλλάξουν ρούχα. Έτσι αρχίζει μια σειρά από περιπέτειες, παρεξηγήσεις και γκάφες, αφού το φτωχόπαιδο δεν έχει ιδέα τι σημαίνει εθιμοτυπία και το πριγκιπόπουλο πώς να αντιμετωπίσει τη φτώχεια. Ο συγγραφέας κατορθώνει να δώσει μέσα από αυτή την ιστορία, που μοιάζει με παραμύθι, την αντίθεση που επικρατούσε ανάμεσα στις διαφορετικές τάξεις της αγγλικής κοινωνίας του 16^{ου} αιώνα με τρόπο ανάλαφρο και γοητευτικό.

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Εξώστης: το μπαλκόνι, ιδίως δημόσιου κτιρίου

Ζοφερός –ή –ό: υπερβολικά σκοτεινός

Συρφετός: για ασύνταχτο πλήθος ανθρώπων που ανήκουν στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα

Βαθυστόχαστος –ή –ό: που σκέφτεται βαθιά, διεισδυτικά

Ευφράδεια: η ιδιότητα αυτού που έχει μεγάλη ευχέρεια στην προφορική διατύπωση των σκέψεων του

Σκυθρωπός –ή –ό: που είναι άκεφος και μαζί θυμωμένος

Ευφρόσυνος –ή –ό: που προξενεί ευφροσύνη· χαρμόσυνος

Αγχόνη: κατασκευή με την οποία γίνεται ο απαγχονισμός

Αναθάρρηση: ανάκτηση του θάρρους

Βεβηλώνω: παραβιάζω και μαίνω κάτι που θεωρείται ιερό ή σεβαστό

Εμβρόντητος –η –ο: που κυριαρχείται από ένα εντονότατο συναίσθημα έκπληξης, εξαιτίας απροσδόκητου συμβάντος

Αφουγκράζομαι : προσπαθώ να ακούσω

Ανάκλιντρο: μακρόστενο κάθισμα με ράχη, όπου μπορεί κάποιος να ξαπλώσει

Αβρός –ή –ό: απαλός, τρυφερός, λεπτοκαμωμένος

Προσήλωση: η σταθερή κατεύθυνση, η συγκέντρωση του βλέμματος, της προσοχής, της σκέψης

Περισσός –ή –ό: περιττός, στη λόγια έκφραση

Αποπέμπω: διώχνω, απομακρύνω

Θυρέος: έμβλημα κράτους, δυναστείας ή παλιάς αριστοκρατικής οικογένειας συνήθως σε σχήμα ασπίδας και με διάφορες παραστάσεις

Τραχηλιά: πλατύς πρόσθετος γιακάς που φοριέται πάνω από φόρεμα ή πουκάμισο

Εραλδικός –ή –ό : που αναφέρεται στα οικόσημα και γενικά στα οικογενειακά εμβλήματα

Αχός: συγκεχυμένος, ακαθόριστος ήχος

Τρώγλη : χαρακτηρισμός σπιτιού μικρού, σε άθλια κατάσταση, ανήλιου και συχνά υπόγειου.

Ουλαμός: υποδιαίρεση μονάδων του στρατού ξηράς μεγαλύτερη από την ομάδα μάχης και μικρότερη από το λόχο

Ικεσία: η πράξη του ικετεύω

Δρύινος –η –ο: που είναι κατασκευασμένος από ξύλο δρυός

Στειλιάρι: . κυλινδρικό κομμάτι ξύλου που χρησιμοποιείται ως λαβή μεταλλικών εργαλείων

Συντεχνία : οργανωμένη ομάδα με κοινά, επαγγελματικά κυρίως συμφέροντα, που επιδιώκει συστηματικά την εξυπηρέτησή τους, με έναν τρόπο που έρχεται σε αντίθεση με το δημόσιο αίσθημα

Βλοσυρός –ή –ό: που έχει βλέμμα, πρόσωπο αυστηρό, αγριωπό, τέτοιο που προκαλεί φόβο

Αυτάρεσκος –η –ο: όπου του αρέσει να θαυμάζει τον εαυτό του

Επισφαλής –ης –ες : που δεν είναι απολύτως ασφαλής

Ποταπός –ή –ό: που είναι τιποτένιος,

Πενιχρός –ή –ό: που είναι πολύ λίγος:

Επονείδιστος –η –ο: που τον ντροπιάζει ή τον γελοιοποιεί

Ωρύομαι.: βγάζω δυνατές και άγριες ή γοερές κραυγές εκφράζοντας έντονα συναισθήματα αγανάκτησης, οργής, πόνου

Περίτρανος –η –ο: που είναι ολοφάνερος, καταφανέστατος, αδιαμφισβήτητος

Χηρεύω: είμαι χήρος ή χήρα

Τέως: που ήταν αμέσως πριν από το σημερινό ή που είναι ο τελευταίος της σειράς

Πορφύρα: χρωστική ουσία βαθυκόκκινου χρώματος (με ιώδεις αποχρώσεις) που έπαιρναν οι αρχαίοι από ένα είδος κοχλιού το ύφασμα και ιδίως το ένδυμα που είναι βαμμένο με αυτό το χρώμα και που αποτελούσε την επίσημη στολή βασιλιάδων και (βυζαντινών) αυτοκρατόρων

Παραμερίζω: μετακινώ, απομακρύνω κάτι

Διεκπεραιώνω: ολοκληρώνω, φέρνω εις πέρας τις διαδικασίες που είναι απαραίτητες για να επιλυθεί ή για να ρυθμιστεί κάποιο ζήτημα

Θέσπισμα: το αποτέλεσμα του θεσπίζω και με επέκταση διαταγή, κυρίως ως νομικός όρος

Πλήγμα: ισχυρό και βίαιο χτύπημα

Παρακαταθήκη: 1 (νομ.) σύμβαση που γίνεται ανάμεσα σε δύο πρόσωπα (τον καταθέτη και το θεματοφύλακα) και αφορά την κατάθεση κινητών αξιών (χρημάτων κτλ.) από τον πρώτο και τη φύλαξή τους από το δεύτερο

Ανία: δυσάρεστο συναίσθημα που δημιουργείται από την έλλειψη ενδιαφέρουσας απασχόλησης ή από τη μονότονη επανάληψη των ίδιων εντυπώσεων, γεγονότων

Θωπεία: το χάδι

Λεύγα: μονάδα μήκους

Διευθέτηση: η ενέργεια ή το αποτέλεσμα του διευθετώ

Βδελυρός –ή –ό : που προξενεί αποστροφή, αηδία· σιχαμερός.

Χλιδή: πολύ μεγάλη πολυτέλεια

Εραλδικός –ή –ό: που αναφέρεται στα οικοσήματα και γενικά στα οικογενειακά εμβλήματα

Καθέκαστα: οι λεπτομέρειες ενός γεγονότος, τα επί μέρους στοιχεία μιας υπόθεσης

Προκαταρκτικός –ή –ό : που γίνεται πριν από το κυρίως έργο και το προετοιμάζει, προπαρασκευαστικός

Ιαχή: δυνατή κραυγή, ιδίως πολεμική

Άχαρος –η –ο: που δεν έχει χάρη, κομψότητα και ομορφιά· άκομπος

Θαλπωρή: ελαφριά και ευχάριστη ζέστη

Οξύθυμος –η –ο: που θυμώνει εύκολα ευέξαπτος:

Καψαλίζω: καίω κάτι με τη φλόγα της φωτιάς, επιφανειακά ή απλώς στις άκρες τσουρουφλίζω

Απολειψάδι: μικρό υπόλειμμα από κτ. Που χρησιμοποιήθηκε, που καταναλώθηκε· απομεινάρι

Θέλητρο: η ελκτική δύναμη που διαθέτει και που ασκεί κάποιος ή κάτι

Ευερέθιστος –η –ο: που ερεθίζεται εύκολα, που εξάπτεται και εκνευρίζεται με το παραμικρό

Πειθήνιος –α –ο: ευπειθής, πειθαρχικός, υπάκουος

Συνετός –ή –ό: Που ενεργεί πάντοτε ύστερα από ώριμη σκέψη, που δεν παρασύρεται από συναισθηματικές παρορμήσεις και που έχει πάντοτε ως γνώμονα τις κοινωνικά αποδεκτές αξίες· μυαλωμένος

Αψύς –ιά –ύ: για φαγώσιμο που έχει πολύ έντονη και πικάντικη γεύση ή οσμή, που ερεθίζει έντονα το αισθητήριο της γεύσης ή της όσφρησης

Ράπισμα: χαστούκι, χαστούκισμα

Βάνανσος –η –ο: που τον χαρακτηρίζει η βιαιότητα και η σκληρότητα, απότομος, σκληρός:

Αποθαρρυντικός –ή –ό: που αποθαρρύνει που προδιαγράφει μια δυσάρεστη, μια ανεπιθύμητη εξέλιξη· που δε μας επιτρέπει να αισιοδοξούμε

Κατσάδα : επιτίμηση με έντονο τρόπο, συνήθως ως αποτέλεσμα στιγμιαίας οργής

Πραμάτεια: το εμπόρευμα, ιδίως των γυρολόγων ή των μικροπωλητών

Κραταιός –ά / –ή –ό: πανίσχυρος

Ψελλίζω: προφέρω, εκφωνώ λέξεις, λόγια κτλ., με δυσκολία

Άτεγκτος –η –ο: που δεν αισθάνεται λύπη ή οίκτο ώστε να υποχωρήσει, να καμφθεί, ανυποχώρητα ή άσπλαχνα σκληρός· αμείλικτος, ανελέητος

Απόφθεγμα: γνώμη που διεκδικεί καθολικό κύρος και που είναι επιγραμματικά διατυπωμένη, γνωμικό που συνήθ. Αποδίδεται σε κπ. Μεγάλο άνδρα ή συγγραφέα

Μνησικακία: η ιδιότητα και ιδίως το συναίσθημα που χαρακτηρίζει το μνησίκακο άνθρωπο

Επιμελημένος –η –ο: που χαρακτηρίζεται και ιδίως έχει γίνει με επιμέλεια, έντονη και συνεχή φροντίδα, προσπάθεια και ενδιαφέρον· φροντισμένος:

Ατημέλητος –η –ο: αφρόντιστος, απεριποίητος

Επιτελείο : οργανωμένη ομάδα αξιωματικών που βοηθά το διοικητή ιδίως των μεγάλων μονάδων στο έργο του

Βεβιασμένος –η –ο : που γίνεται κάτω από πίεση, κυρίως χρονική, και γι' αυτό παρουσιάζει ατέλειες ή κενά

Λίβρα: μονάδα βάρους και χωρητικότητας, που οι τιμές της ποικίλλουν κατά τόπο και εποχή

Αχανής –ής –ές : που είναι πάρα πολύ μεγάλος σε έκταση, που είναι εξαιρετικά εκτεταμένος· απέραντος

Άσωτος –η –ο : που σπαταλά ασυλλόγιστα και διασκεδάζει χωρίς μέτρο και φραγμό

Νουθεσία : συμβουλή που δίνει ένας ώριμος συνήθ. Άνθρωπος σε νεαρό άτομο, για να το προστατεύσει από ενδεχόμενο σφάλμα ή για να το συνετίσει

Πελιδνός –ή –ό : (λόγ.) (κυρ. για το χρώμα του προσώπου) ωχρός και μελανός

Αδράνεια : η κατάσταση εκείνου που δεν ενεργεί ή δε δραστηριοποιείται, η ανικανότητα ή η έλλειψη διάθεσης για δράση, ενέργεια

Επαίσχυντος –η –ο: που προκαλεί ντροπή (συνήθ. Γιατί είναι ανήθικος ή γενικά κακός)

Αποσυντεθειμένος –η –ο: που τον έχουν αποσυνθέσει ή που έχει αποσυντεθεί

Κυκεώνας: πλήθος από ανοργάνωτα στοιχεία, τα οποία είναι πολύ δύσκολο να οργανωθούν σε ένα σύνολο

Φερέφωνο: χαρακτηρισμός για κπ. Ή για κτ. (πρόσωπο, ομάδα, έντυπο κτλ.) που δεν έχει ή που δεν προβάλλει δική του γνώμη, άποψη αλλά μέσο αυτού μεταφέρεται, προβάλλεται άκριτα ή διαδίδεται η γνώμη, η άποψη τρίτων

Προσοδοφόρος –ος / –α –ο: που φέρνει προσόδους, και με επέκταση, που δίνει καλό εισόδημα, πολλά κέρδη

Μεταρσιώνω: επηρεάζω κπ. Έτσι ώστε να θεωρεί ότι μεταφέρεται από τον αισθητό σε κπ. Ανώτερο κόσμο:

Φάλαρα: μεταλλικά κοσμήματα της περικεφαλαίας

Γείσο: προεξοχή πηληκίου ή κασκέτου που σκιάζει το μέτωπο και προστατεύει τα μάτια από τον ήλιο

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΑΦΕΑ

Ο Σάμουελ Λάνγκχορν Κλέμενς (Samuel Langhorne Clemens, 30 Νοεμβρίου 1835), γνωστός κυρίως με το ψευδώνυμο Μαρκ Τουέιν, ήταν Αμερικανός συγγραφέας. Ο πατέρας του όταν πέθανε το 1847 άφησε στην οικογένεια αρκετά οικονομικά χρέη, γεγονός που ανάγκασε τον Τουέιν να εγκαταλείψει το σχολείο και να εργαστεί. Ο μεγαλύτερος αδελφός του Οράιον, ξεκίνησε το 1850 να εκδίδει μία εφημερίδα στην οποία ο Τουέιν δημοσίευε κατά διαστήματα κείμενά του. Παράλληλα πραγματοποίησε αρκετά ταξίδια στο Σαιντ Λούις και τη Νέα Υόρκη ως τυπογράφος. Σε κείμενό του, στις 3 Φεβρουαρίου του 1863 χρησιμοποίησε για πρώτη φορά το

ψευδώνυμο *Μαρκ Τουέιν (Mark Twain)*. Αν και η προέλευσή του δεν είναι γνωστή με βεβαιότητα, η επικρατούσα άποψη είναι πως αποτελεί το ναυτικό παράγγελμα που σημαίνει *δύο οργιές βάθος* (3.7μέτρα) και δήλωνε το όριο ασφαλούς πλεύσης στα αβαθή των ποταμών. Το 1864, ο Τουέιν μετακόμισε στο Σαν Φρανσίσκο όπου εργάστηκε για αρκετές τοπικές εφημερίδες. Τον επόμενο χρόνο σημείωσε την πρώτη του λογοτεχνική επιτυχία ολοκληρώνοντας ένα σατιρικό σύντομο διήγημα στα πλαίσια μιας συλλογής κειμένων του Artemus Ward. Ο Τουέιν υπέβαλε το έργο του καθυστερημένα και τελικά δεν αποτέλεσε μέρος της συλλογής, ωστόσο ο εκδότης φρόντισε να δημοσιευτεί το κείμενο στην εφημερίδα *Saturday Press*. Το διήγημα, με τον πρωτότυπο τίτλο «*Jim Smiley and his Jumping Frog*», γνωστό σήμερα ως «*The Celebrated Jumping Frog of Calaveras County*,» είχε σημαντική απήχηση και στη συνέχεια επανατυπώθηκε και μεταφράστηκε. Ο εκδότης της *Atlantic Monthly*, James Russell Lowell, περιέγραψε το έργο του Τουέιν ως «το καλύτερο δείγμα χιουμοριστικής λογοτεχνίας της Αμερικής. Την Άνοιξη του 1866, ως απεσταλμένος της εφημερίδας *Sacramento Union*, ταξίδεψε στις νήσους Σάντουιτς (σημερινή Χαβάη) προκειμένου να γράψει μια σειρά από ταξιδιωτικά άρθρα. Με την επιστροφή του στο Σαν Φρανσίσκο, μετά από προτροπή του εκδότη John McComb (της εφημερίδας *Alta California*) αλλά και ωθούμενος από την απήχηση των κειμένων του, ο Τουέιν αποφάσισε να παραχωρήσει μία σειρά διαλέξεων, που τον καταξίωσαν ως ικανό ομιλητή. Ο Τουέιν επέστρεψε στη Νέα Υόρκη. Πέθανε στο Ρέντινγκ του Κονέκτικατ στις 21 Απριλίου του 1910, σε ηλικία 74 ετών.

ΚΡΙΤΙΚΗ

Συνιστώ και σε άλλους να διαβάσουν αυτό το βιβλίο γιατί:

Ήταν ένα πραγματικά ενδιαφέρον μυθιστόρημα όπου οι δύο ήρωες προσπαθούν αφού έχουν αλλάξει ζωές στην κυριολεξία να αντιμετωπίσουν τα δύσκολα προβλήματα που συναντούν. Στο τέλος φυσικά ο καθένας δικαιώνεται. Αυτό που μου άρεσε ποιο πολύ ήταν η γενναιότητα και η καλοσύνη του πρίγκιπα που παίρνει τη θέση του φτωχού παιδιού μαθαίνοντας την θλιβερή καθημερινότητα του και ζώντας όπως αυτόν. Θα προτιμούσα βέβαια να μην υπήρχε ο θάνατος του βασιλιά γιατί για τον πρίγκιπα ήταν μεγάλη απώλεια καθώς δεν βρισκόταν μπροστά εκείνη τη στιγμή αλλά ήταν ακόμα φυλακισμένος και βασανισμένος από τον πατέρα του φτωχού και την άθλια ζωή του μέχρι τότε.

